

Má na Středním východě vypuknout širší válka?

NI nationalinterest.org/blog/jacob-heilbrunn/wider-war-about-break-out-middle-east-208350

4. ledna 2024



4. ledna 2024 Téma: [Izrael](#) Kraj: [střední východ](#) Značka blogu: [Jacob Heilbrunn](#) Štítky: [Benjamin Netanjahu](#)[Írán](#)[Ajatolláh Chameneí](#)[Izrael](#)[Palestina](#)

Vzhledem k tomu, že Netanjahu i Chameneí jsou ve slabé pozici, Bidenova administrativa by měla pokračovat ve svém úsilí vyhnout se válce v Libanonu.

od [Jacoba Heilbrunna](#) [Sledujte JacobHeilbrunn na Twitteru](#) L

Uprostřed válek, atentátů a bombových útoků na Blízkém východě by mohly dva vývojové trendy nakonec přetvořit region k lepšímu. Prvním je diskreditace izraelského premiéra Benjamina Netanjahua. Druhým je [oslabení Íránu](#).

Netanjahu právě utrpěl velké odmítnutí izraelského nejvyššího soudu, který odmítl jeho zlověstný pokus o vytvoření režimu v orbánovském stylu. Netanjahu vychvaloval „reformu soudnictví“, což nebylo nic takového. Bylo to uchopení moci. Netanjahuův gambit by mu umožnil zrušit soudní rozhodnutí, a nikoli naopak. Byl zaražený. Důležitost rozhodnutí je dvojitá. Podporuje základní demokratický charakter Izraele. A ukazuje limity Netanjahuova politického vlivu. Ukázalo se, že potenciální silák je slabý.

Od útoků Hamasu ze 7. října se Netanjahuovy průzkumy propadly. Jeho vychvalovaný „Mr. Bezpečnost“ se ukázala jako přelud. Ve skutečnosti ji ohrozil tím, že vybudoval Hamás jako protisílu palestinské samosprávy. A jeho de facto spojenectví s Ruskem se zhroutilo, když prezident Vladimir Putin koncem října v Moskvě oslavil Hamás.

V souladu se svým kluzkým charakterem Netanjahu nikdy nevynechal příležitost vyhýbat se vině za své sériové neúspěchy. "Jsem ohromen." Jsem jen ohromen. Naši vojáci bojují v Gaze. Naši vojáci umírají v bitvě. Rodiny rukojmích jsou v obrovské noční můře, a to je to, co musíte udělat? Na politiku bude čas," prohlásil Netanjahu v reakci na jednoho tazatele. Jeho prohlášení bylo samozřejmě samo o sobě politické.

Nyní, ve snaze získat přízeň izraelské krajní pravice, Netanjahu dumá o přesunu Palestinců do jiných zemí, zatímco jeho ministr financí Bezalel Smotrich otevřeně předkládá plány na etnické čistky v pásmu Gazy: „Pokud jich bude 100 000 nebo 200 000 Arabů v Gaze a ne dva miliony, celý diskurz o den poté bude jiný.“ Taková prohlášení již přiměla Bidenovu administrativu k diplomatickému pokárání. Dne 3. ledna ministerstvo zahraničí prohlásilo: „Ministr dal při řadě příležitostí velmi jasně najevo, že nesmí dojít k žádnému nucenému přesídlení

Palestinců z Gazy, že Gaza je palestinská země a měla by tak zůstat. A budeme to i nadále dávat jasně najevo izraelské vládě a očekáváme, že to také dají jasně najevo.

Jestliže Netanjahuova pozice eroduje, Írán se také zdá být stále zranitelnější. Je zmítán vnitřními protesty. Má stárnoucího vůdce a neurčila nástupce. Je zranitelná vůči terorismu: Americké zpravodajské posudky ukazují, že bombový útok na vzpomínkové ceremonii generálmajora Kásima Sulejmáního v íránském Kermanu spáchal Islámský stát.

Poté došlo v Bejrútu k izraelské vraždě vysokého představitele Hamasu Saleha Al-Arouiho. Útok dronu byl zprávou jak Hizballáhu, tak Íránu, z nichž se zdá, že ani jeden z nich netouží po otevřené konfrontaci s Izraelem. Írán si dává pozor, aby se přímo nezapletl do konfliktu s Izraelem. Ze stejného důvodu by Izrael neměl přeceňovat svou vojenskou zdatnost. Pokušením pro izraelský národní bezpečnostní establishment je pokusit se zatemnit, ne-li vymazat, vzpomínku na své těžké neúspěchy 7. října tím, že získá nové triumfy. Ale pustit se do pozemní války v Libanonu by se mohlo docela dobře proměnit v novou imbroglii. Izraelský ministr obrany Yoav Gallant však vydává výhružné zvuky a říká, že je jen „krátká doba“ na dosažení diplomatického řešení s Libanonem, abychom se vyhnuli nové válce.

Žokejství nad Libanonem jen podtrhuje jeho ústřední roli v konfliktech na Blízkém východě. Žádná země na Blízkém východě netrpěla více machinacemi mocností, které ji obklopují, než Libanon. Bidenova administrativa by měla zdvojnásobit své úsilí, aby zabránila Izraeli v útoku na Libanon, což je krok, který by se mohl ukázat jako zmar nejen pro Izrael, ale i pro Bidenovo vlastní prezidentství. Biden posílá Amose Hochsteina, vysokého úředníka Bílého domu, do Izraele jako emisara. Měl by dát jasně najevo, že Bidenova trpělivost není neomezená. S

Netanjahuem i Íránem v defenzivě nadešel okamžik pro diplomatické řešení, které může odvést Blízký východ od větších sporů a směrem k mírumilovnější budoucnosti.

Jacob Heilbrunn je redaktorem The National Interest a je nerezidentem v Centru Eurasie Atlantic Council's . Psal o zahraničních i domácích otázkách pro řadu publikací, včetně The New York Times , The Washington Post , The Wall Street Journal , Financial Times , Foreign Affairs , Reuters , Washington Monthly a The Weekly Standard . Psal také pro německé publikace jako Cicero, Frankfurter Allgemeine Zeitung a Der Tagesspiegel. V roce 2008 vyšla v nakladatelství Doubleday jeho kniha They Knew They Were Right: The Rise of the Neocons The New York Times ji označil za jednu ze sta pozoruhodných knih roku . Je autorem knihy America Last: The Right's Century-Long Romance with Foreign Dictators , která vyjde příští měsíc.

Obrázek: Shutterstock.com.